

[Per Stig Møller]

Til gengæld synes vi, at regeringen har været lidt for fantasifuld, da den udformede børnepasningsorloven og gjorde den til en ret i stedet for som hidtil en aftale. Enhver orlov er en aftale og et tillidsforhold mellem arbejdsgiver og arbejdstager. Eftersom de fleste virksomheder herhjemme er små, vil det ikke være muligt at tilrettelægge arbejdet, hvis medarbejderne kan gå ind og ud proportionalt med antallet af børn, for der står jo, at dette børnepasningsår kan de tage ved hvert barn, de får, indtil det er fyldt 8 år, og der er 450.000 børn i Danmark under 8 år. Det vil sige, at vi kan få en betydelig udgiftsekspllosion, hvis ordningen bliver en succes, og det vil ikke hjælpe de arbejdsløse, for regeringen har ikke noget genbesættelseskrav, sådan som vi har, og som vi forlanger det.

I den økonomiske situation, erhvervslivet er i, vil der nok komme nogle ud, men der vil ikke komme ret mange ind. Der er ikke meget ved et svingdørssystem, der kun lukker ud og ikke ind.

Ud over at dette forslag direkte skader de ledige, skader det også statskassen. Regeringen har jo beregnet, at 75 pct. af jobbene skal genbesættes, for at finansieringen kan være på plads, men forskerne fortæller os nu engang, at der højst bliver tale om 60 pct. genbesættelse, og så står vi med et minus på 90 mio. kr., der ikke er taget højde for, og jo færre, jo større.

Regeringen vil i finansloven for 1994 afsætte 12 mia. kr. til hele herligheden og mener, at ændringerne henter den ekstra milliard ind, men finansieringen er, som det allerede er fremgået, ikke særlig tryksikker. Tager vi de lovede 10.000 uddannelsespladser, der skal stige til 60.000, og som måske er identiske med dem, undervisningsministeren talte om i dag, så skal der i 1994 bruges 250 mio. kr. og i 1996 1,4 mia. kr., hvis uddannelserne i snit varer 3 år. Dertil kommer adskillige hundrede millioner til arbejdsmarkedsuddannelserne og et ukendt beløb for kommunerne, der skal give tilbud i den anden ledighedsperiode.

Derfor har kommunerne vendt sig mod den del af pakken, som kaldes »Et nyt arbejdsliv«. Det er nu ikke særlig nyt. Dagpengeperioden udvides nu til 9 år – det er det nye – skønt den ellers forkortes overalt i verden, hvor den ligger adskillige år under den danske, og vi bør i hvert fald ikke komme over 7 år inklusive orlovsordningerne.

Kommunerne skal i anden periode finde beskæftigelse til 50.000 ledige, og formanden for Kommunernes Landsforening, Hilmar Sølund, der siges at være en god socialdemokrat, tager sig til hovedet over regeringens manglende solidaritet med de svageste i samfundet.

»Som lovforslagene ser ud, er der overhængende risiko for en gøgeungeeffekt. De svageste og mest udstødte kontanthjælpsmodtagere skubbes endnu længere tilbage i arbejdsløshedskøen,« sukkede Hilmar Sølund i Politiken fra den 21. april, og vi sukker med ham.

Den eneste beskæftigelse, der kommer ud af dette, er flere beskæftigede på arbejdsformidlingskontorerne, beklager formanden for ASE, Klaus Bonde Larsen, og han har jo ret, for i henhold til forslaget skal antallet af medarbejdere i arbejdsformidlingerne fordobles. Men hvordan vil ministeren undgå en flaskehalseffekt på AF-området? Er der kvalificerede ledige nok til denne fordobling, og hvor er de 200-300 mio. kr. budgetteret henne?

Der skal ikke herske tvivl om, at vi går ind for, at de ledige tidligere får tilbud om job eller uddannelse, ligesom vi går ind for, at den ledige selv kan udforme sin plan for, hvorledes han eller hun kan vende tilbage til arbejdsmarkedet. Vi går også ind for, at genoptjeningsretten kun bevares gennem ustøttet arbejde.

Det var alt sammen forberedt af den nuværende ministers forgænger, der også havde forberedt den ændrede styringsmodel under det nye landsarbejdsråd. Men vi går imod, at man nu får 9 år på karrusellen og i realiteten kan blive på den efter blot 26 ugers beskæftigelse kort før man fylder 41 år.

Vi er også skeptiske over for forslagene bemærkninger om rådighedsreglerne, som man siger man vil stramme op. Men der står såmænd kun, at ministeren vil se på dem.

Vi frygter desuden, at den kommende etableringsstøtte, som skal afløse iværksætterytelsen, bliver for akademisk – vi har heller ikke set den, for den skal komme fra industriministeren – men det er jo ikke ligefrem akademikere, denne ordning kalder på.

I det hele taget har denne regering det meget svært med de selvstændige. Den har nok husket at få dem med i orlovsordningerne, efter at vi nu med meget møje og besvær fik dem med i forliget fra februar, men hvorfor skal de ikke som lønmodtagerne kunne få forældreor-